

El Sıkışmanın "Felsefe"si

İçeriği Yazan: [Faruk HAKSAL](#) [1] Zaman: Pzt, 17/10/2011 - 10:19

İnsanlar niçin el sıkışır?

Aralarındaki insani [ve beşeri] iletişimi “dokunarak” pekiştirmek için...

Peki, nasıl el sıkışılır?

Bir kişi elini diğerine uzatır.

O kişiye doğru yönelir ve ona “**bakar!..**”

Sonra karşıdaki kişi de elini uzatır.

O da kendisine elini uzatan kişiye “**bakar**”.

İki el havada iki göz dostluğun kenarında birleşirler.

Ve iki insan arasındaki dostluk duygusu birbirini kucaklar!..

İşte insanlar arasındaki el sıkışmanın gerçek fotoğrafı bizce budur.

Ama bir de siyaseten el sıkışma vardır.

Bu el sıkışma türü, siyasetin kirini ortaya saçarak kanıtlayan önemli delillerden bir tanesidir.

Bu tokalaşma türü yukarıda sözünü ettiğimiz insani toklaşmadan oldukça farklıdır.

İçinde siyasetin külü birikmiş kişi elini diğerine uzatır.

Diğeri bir kedi çevikliği içinde avuçlar kendisine uzatılan bu eli.

İçinde siyasetin külü birikmiş olan siyasetçinin gözleri diğerine yönelmez hiç bir zaman...

Bir başka yöne çevrilidir yatağında fıldır fıldır devinen siyasetçi göz bebekleri...

Bakışlar buluşmaz.

Dostluk bu ortamda kendisine ilisebilecek küçük bir köşe dahi bulamaz.

El sıkışanlar birbirini asla sevgi ile kucaklamaz.

Biteviye, sıradan resmi bir törendir sahnelenen...

Eller buluşur, kısa bir süre sıkılarak aşağı ve yukarı doğru sallanır.

Ve sonra yüreğinde siyasetin külü birikmiş kişi bir "diğer" sıradakine yöneltir elini...

Biteviye çevirir gözlerini elini sıkıldığı kişiden bir başka yöne.

Ona bakmadan, [belki de bakamadan] sıkar elini, sallar aşağı-yukarı, devam eder işine...

Peki, niçin böyledir?

Bizce iki temel nedeni vardır bu ezberlenmiş tavrın:

1- Siyasetçi, düz ve sade bir biçimde karşısındaki "insan"ın gözlerine bakamaz. Bunun nedeni vicdanın sızlaması mıdır? Yoksa, şuur altına gizlenmiş bir utanma duygusu mu? Ya da suçluluk kompleksi mi?.. Ayrımına varıp, "bu şudur," diyebilmek oldukça zordur.

2- Siyasetçi, elini sıkıldığı kişiden üstün olduğunu, onu sıradan bir insan olarak gördüğünü ve ona ancak elini usulen sıkacak kadar değer verdiğini, bu değer o kişinin gözünün içine bakacak bir seviyeye [asla] ulaşmadığını hissettirmek istiyordur. O andaki el sıkışma resmi bir görevden ibarettir. El sıkışma siyasetin küçük ve basit törenlerinden sadece bir tanesidir. Bu tür bir siyasetçi, elini [mecburen] sıkıldığı insanlara yeteri ölçüde değer vermeyerek kendi değerini yükseltmeye çalışan kıt akıllı bir insan müsvettesidir.

Evet öyledir...

Ve yazımızı son noktayı koyarken küçük bir not:

- Niçin bu yazının başlığındaki felsefe sözcüğünü tırnak içine alma gereğini [ya da tedirginliğini] duyduk?..

Yanıtını vermek zorundayız:

Çünkü, felsefe'nin gerçeği aramak ve sorgulamak olduğunu biliyoruz.

Ama el sıkışma eyleminin felsefenin içine girince felsefe kavramını hafifleteceğinden endişe ediyoruz.

İşte tırnak bu noktada imdadımıza yetişti. Ve bizi [belki de] sözünü ettiğimiz bu endişe ile bilgi arasında sıkışıp kalmaktan biraz da olsun kurtardı.

faruk.haksal@politikadergisi.com [2]

Yorumlar

- [İç Siyasa](#) [3]
- [Kültür/Sanat](#) [4]

Kaynak URL (03/05/2024 - 19:47 tarihinde yazdırıldı):

<https://politikadergisi.com/makale/el-sikismanin-felsefesi>

Bağlantılar:

- [1] <https://politikadergisi.com/pd-uye/faruk-haksal>
- [2] <mailto:farukhaksal@superonline.com>
- [3] <https://politikadergisi.com/category/icerik-kategorileri/ic-siyasa>
- [4] <https://politikadergisi.com/category/icerik-kategorileri/kultursanat>